

Formális módszerek

- Természetes nyelv – formális leírás
- A programok specifikációját, dokumentációját általában természetes nyelven készítik el.
- Ez tartalmazhat félreérthető elemeket
- Matematikai eszközök használatán alapuló formális leírás egyértelmű
- Ha a megbízhatóság, biztonság kiemelt fontosságú

Formális jelölőrendszer előnyei

- Matematikailag elemezhetőek, vagyis matematikai bizonyítási módszereket használhatunk a leírás helyességének vizsgálata során
- A leírások könnyebben karbantarthatók
- A formális leíráshoz használt nyelv bővíthető
- A programok helyességét, a leírással való összhangját matematikai szigorúsággal bizonyíthatjuk
- Lehetővé teszi a *leírás* → *program* átalakítás automatizálását

Formális leírás szintjei

- 0. szint: formális specifikációt készítenek, majd a fejlesztés hagyományos eszközökkel folyik
 - *formal methods lite*
 - A legtöbb esetben a legköltséghatékonyabb választás
- 1. szint: formális fejlesztés és ellenőrzés
 - Nagy integritású rendszerek fejlesztésekor
- 2. szint: A tervezés egyes lépéseinek helyességét (mint matematikai tételeket) bizonyítják (Automatic Theorem Prover)
 - Nagyon drága, csak akkor éri meg, ha a hibák költsége különlegesen nagy

Szoftverfejlesztés lépései formális eljárással

- Leírás (specifikáció)
 - modell alapú megközelítés
 - matematikai fogalmakkal jellemzi a program futása során felvehető egyes állapotokat, állapotátmeneteket (műveleteket)
- Tervezés
 - Az elvont matematikai modell közelítése egy konkrét programnyelv eszközeihez (*adatfinomítás*)
- Megvalósítás
 - Kódolás (*műveleti finomítás*)

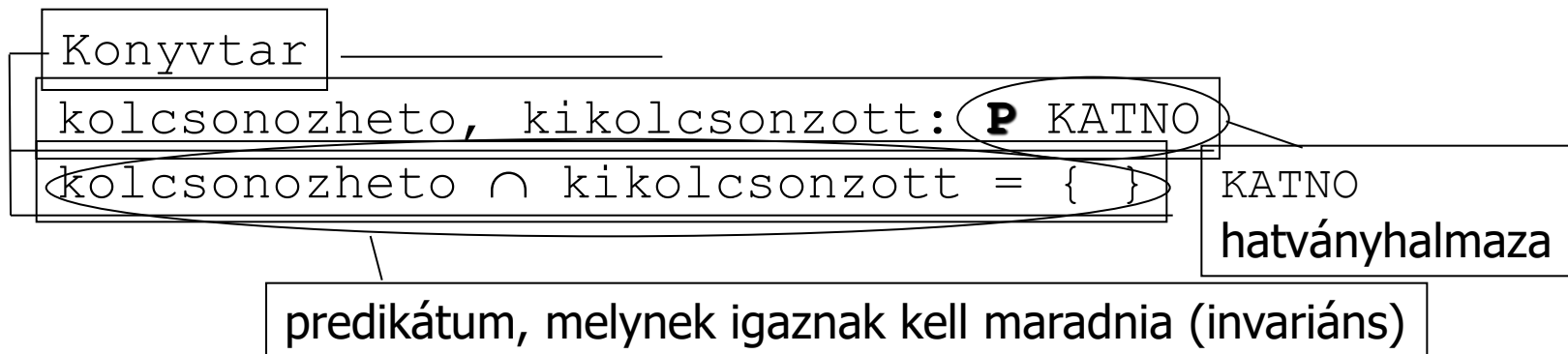
Formális eszközök

- Z formális nyelv (Z notation, ejtsd zed)
- Vienna Development Method (VDM)

Példa – könyvtári program

1. Leírás

- A matematikai modell megalkotása (sémák)
 - Felső rész: az állapottal kapcsolatos összetevők
 - Alsó rész: invariáns, melynek igaznak kell maradnia állapotváltozáskor
 - A könyvtár két halmazból áll: a bent lévő és a kikölcsönzött könyvek halmazából
 - Egy típus bevezetése: KATNO – katalógusszám, illetve azok halmaza

Példa – könyvtári program

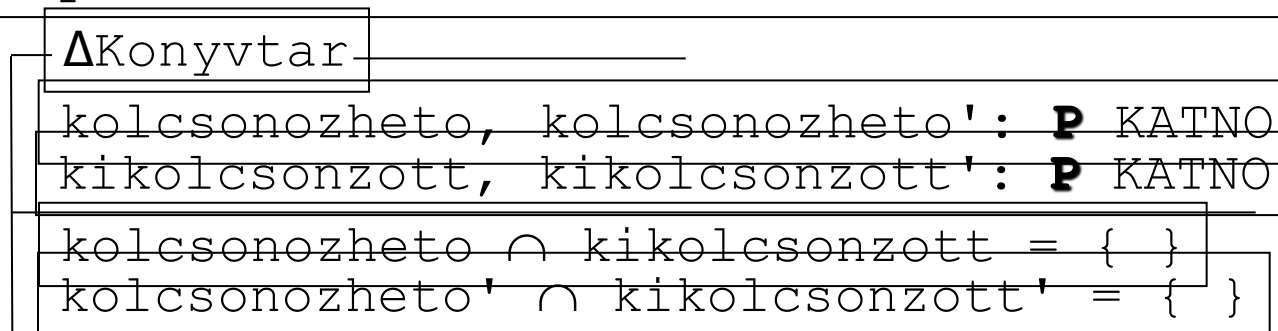
- Műveletek megadása
 - ellenőrzés: az invariánsoknak igaznak kell maradniuk
 - pl. kölcsönzéses művelet

Példa – könyvtári program

A predikátumok logikai ÉS kapcsolatban állnak.

A Δ Könyvtar séma automatikusan a rendelkezésünkre áll (modularitás)

Példa – könyvtári program

- A `Kolcsonzes` séma teljes alakja sémabeszúrás nélkül a következőképpen nézne ki

```
Kolcsonzes2 —————  
kolcsonozheto, kolcsonozheto': P KATNO  
kikolcsonzott, kikolcsonzott': P KATNO  
konyv?: KATNO  
-----  
konyv? ∈ kolcsonozheto  
kolcsonozheto ∩ kikolcsonzott = { }  
kolcsonozheto' ∩ kikolcsonzott' = { }  
kolcsonozheto' = kolcsonozheto \ {konyv?}  
kikolcsonzott' = kikolcsonzott ∪ {konyv?}
```

Példa – könyvtári program

- A `Visszavétel` művelet leírás az előbbihez hasonlóan a következő

`Visszavétel`

`ΔKönyvtar`

`konyv?: KATNO`

`konyv? ∈ kikolcsonzott`

`kikolcsonzott' = kikolcsonzott \ {konyv?}`

`kolcsonozheto' = kolcsonozheto ∪ {konyv?}`

Példa – könyvtári program

- A leírás helyességének ellenőrzése
- Az, hogy a teljes logikai rendszert Z nyelven fogalmazzuk meg, még nem biztosítja annak helyességét.
- Megfelel-e a leírás a megrendelő által megfogalmazott elvárásoknak?
- Követtünk-e el valamilyen hibát a Z nyelv használata közben?
- Bizonyítanunk kell a modell helyességét, egyfajta matematikai tételként kell azt kezelnünk.
- Például vizsgáljuk meg, milyen hatással van egy könyv kikölcsönzése a könyvtár teljes raktárkészletére.
 - Nyilvánvaló, hogy a könyvállománynak nem szabad megváltoznia.
 - Bizonyítsuk be, hogy ennek az elvárásnak megfelel a modellünk

Példa – könyvtári program

Tehát a bizonyítandó állítás

$$\text{kolcsonozheto}' \cup \text{kikolcsonzott}' = \text{kolcsonozheto} \cup \text{kikolcsonzott}$$

Bizonyítás:

$$\text{kolcsonozheto}' \cup \text{kikolcsonzott}'$$

$$1. = (\text{kolcsonozheto} \setminus \{\text{konyv?}\}) \cup (\text{kikolcsonzott} \cup \{\text{konyv?}\})$$

$$2. = (\text{kolcsonozheto} \setminus \{\text{konyv?}\}) \cup (\{\text{konyv?}\} \cup \text{kikolcsonzott})$$

a Kolcsonzes művelet meghatározása alapján

$$3. = ((\text{kolcsonozheto} \setminus \{\text{konyv?}\}) \cup \{\text{konyv?}\}) \cup \text{kikolcsonzott}$$

az unióképzés kommutatív

$$4. = (\text{kolcsonozheto} \cup \{\text{konyv?}\}) \cup \text{kikolcsonzott}$$

az unióképzés és a különbség közötti általános összefüggés

$$5. = \text{kolcsonozheto} \cup \text{kikolcsonzott}$$

a Kolcsonzes művelet $\text{konyv?} \in \text{kolcsonozheto}$ kitétele

miatt

Példa – könyvtári program

- 2. Tervezés
 - Elkészítettünk egy logikailag ellenőrzött, halmazokkal megfogalmazott elvont leírásunk
 - Az elvont adattípusokat át kell alakítanunk olyan szerkezetekké, melyek könnyen megfeleltethetők a programozás során használható szerkezeteknek. (Halmazok helyett pl. tömbök)
 - Ezeket a Z nyelv új eszközeivel, a *függvényekkel* valósítjuk meg

Példa – könyvtári program

Pl. Kkolcsonozheto:

k1	k2	k4		...
1	2	3	4	5

na = 3

K: konkrét

Kkikolcsonzott:

k3	k5			...
1	2	3	4	5

nb = 2

A Z nyelvben a tömb egy függvénnyel modellezhető, példánkban

Kkolcsonozheto, Kkikolcsonzott: $\mathbf{N}_1 \rightarrow \text{KATNO}$

ahol $\mathbf{N}_1 = \{1, 2, 3, \dots\}$ a Z nyelv egy alapvető halmaza és a példánk szerint:

Kkolcsonozheto = $\{1 \mapsto k1, 2 \mapsto k2, 3 \mapsto k4, \dots\}$ na = 3

Kkikolcsonzott = $\{1 \mapsto k3, 2 \mapsto k5, \dots\}$ nb = 2

A programnyelvekben használatos `Kkolcsonozheto[2]` hivatkozás megfelel a Z nyelv `Kkolcsonozheto(2)` függvényhívásának.

Példa – könyvtári program

- Mint a leírásnál, a konkrét modellt is egy séma formájában fogalmazzuk meg:

$Kkolcsonozheto, Kkicolcsonzott: \mathbf{N}_1 \rightarrow \text{KATNO}$
 $na, nb: \mathbf{N}$

$\forall i, j: 1..na \bullet i \neq j \Rightarrow Kkolcsonozheto(i) \neq Kkolcsonozheto(j)$

$\forall i, j: 1..nb \bullet i \neq j \Rightarrow Kkicolcsonozott(i) \neq Kkicolcsonozott(j)$

$\forall i: 1..na \bullet (\forall j: 1..nb \bullet Kkolcsonozheto(i) \neq Kkicolcsonozott(j))$

Példa – könyvtári program

- A KKonnyvtar séma invariánsa három „univerzális meghatározásból” áll, melynek általános alakja:

\forall deklarációk • predikátum

- azaz „valamennyi így bevezetett változóra teljesülnie kell a következő állításnak”
- A példában az állítások azt jelentik, hogy nem lehet egyik tömbnek sem ismétlődő eleme, illet nem szerepelhet egyszerre egy katalógusszám mindkét tömbben

Példa – könyvtári program

- A konkrét Kkolcsonzes művelet:

Kkolcsonzes _____

Δ KKönyvtar

konyv?: KATNO

$\exists i: 1..na \bullet konyv? = Kkolcsonozheto(i)$

$na' = na - 1$

$Kkolcsonozheto' = squash(\{i\} \triangleleft Kkolcsonozheto)$

$nb' = nb + 1$

$Kkikolcsonzott' = Kkikolcsonzott \cup (nb' \rightarrow konyv?)$

Példa – könyvtári program

- \exists deklaráció • predikátum
a változónak létezik olyan értéke, amelyre az állítás igaz
- $s \triangleleft f$
tartománykivonás: azt a függvényt jelenti, amely úgy keletkezik, hogy az f függvény értelmezési tartományából elvesszük az s tartományt.
- `squash`: az indexek átrendezésével összehúzza a „lyukas” tömböt

Példa – könyvtári program

- Még formálisan be kell bizonyítani, hogy a `KKolcsonzes` művelet valóban a `Kolcsonzes` művelet finomítása
 - a két séma előfeltétele egyenértékű, azaz valahányszor a `Kolcsonzes` végrehajtható, mindannyiszor a neki megfelelő `KKolcsonzes` is elvégezhető;
 - a `Kolcsonzes` és a konkrét `KKolcsonzes` művelet által előállított végállapotok egyenértékűek
- Ezt az egyenértékűséget természetesen a tervben szereplő valamennyi műveletpárra be kell bizonyítanunk
- Mindez nem egyszerű feladat

Példa – könyvtári program

- 3. Megvalósítás
 - A következő lépés az elvont leírás megvalósítása, vagyis a kódolás
 - intuitív módon megalkotjuk a szükséges algoritmusokat, majd a keletkezett kódot formális módszerek használatával összevetjük az eredeti tervvel;
 - formális átalakítási szabályok alkalmazásával közvetlenül állítjuk elő az elvont tervből a kódot (*műveleti finomítás*).